

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת תרומה

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

התורה שומרת עלינו

התורה מצוה לעשות משני צדדיו של הארון בדים (מוטות של עץ) אשר על ידיהם יוכלו לשאת את הארון, ובנוסף לכך, התורה אף אוסרת להסיר את הבדים מהארון, כמו שנאמר: "ועשית בדי עצי שיטים וצפית אותם זהב. והבאת את הבדים בטבעות על צלעות הארון לשאת את הארון בהם. בטבעות הארון יהיו הבדים לא יסורו ממנו" (שמות כה, יג-טו).

על פי המבואר שהארון עצמו רומז על לימוד התורה - בדי הארון, אשר על ידיהם נשאו את הארון, באים לרמוז על אותם יהודים יקרים שאין באפשרותם לעסוק בתורה במשך כל היום מכל מיני סיבות, ובכל זאת, רצונם שזכות התורה תעמוד להם ותגן בעדם בעולם הזה ובעולם הבא, ובאה התורה ורומזת להם שיוכלו לזכות לכך על ידי שיתנהגו כמו בדי הארון וישאו את בני התורה הקדושים ויתמכו בהם הן בממון שה' נתן להם, והן במילה טובה ויחס של כבוד. וכשם שאסור להסיר את בדי הארון ממנו, כך אסור ליהודי להפסיק את תמיכתו בבני התורה הקדושים.

האמת היא שמבואר בגמרא (ראה סוטה לה, א) שלא הכהנים היו אלו שנושאים את הארון אלא הארון היה נושא אותם, כפי שמסופר בספר יהושע (פרק ד') שלאחר שהקב"ה עשה נס ליהושע ועם ישראל ובקע לפניהם את מי הירדן ועברו כולם את הירדן, נותרו הכהנים וארון ה' בעבר השני של הירדן ונסגרו מי הירדן. ואז הרימו הכהנים את הארון על כתפיהם והארון נשא אותם באויר מעל פני הירדן עד שהגיעו לעבר השני של הירדן, היכן שעמדו כל עם ישראל. נמצא שלא הכהנים היו נושאים את הארון אלא הארון היה נושא את הכהנים.

וכמו כן ממש הוא גם בנוגע לאלו שתומכים בממונם בלומדי התורה: אף על פי שלמראית העין נראה שהם אלו שנושאים את בני התורה, האמת היא שההיפך הוא הנכון, ובני התורה הם אלו שנושאים את התומכים, כיון שכל הסייעתא דשמיא והשמירה המעולה שיש לתומכים ולבני ביתם, הכלל בזכות אותה תמיכה שהם תומכים בבני התורה.

וגדול שכרם של המחזיקים ביד לומדי התורה לא פחות משכרם של לומדי התורה בעצמם, וכמובא במדרש (ויקרא"ר כה, ב): "עתיד הקב"ה לעשות צל וחופות לבעלי המצוות (נותני צדקה) אצל בני תורה בגן עדן", ולומד זאת המדרש ממה שנאמר: "כי בצל החכמה בצל הכסף" (קהלת ז, יב). כלומר, בסמוך לחופות שיעשה הקב"ה לבני התורה בגן עדן כשכר על עוסקם בתורה, הוא יעשה גם חופות לכל אותם יהודים יקרים שהחזיקו בכספם את אותם בני תורה, ובזכותם הם יכלו לשבת ולעסוק בתורה בלב שמח ופנוי מדאגה. ובאותו שכר שיזכו עמלי התורה, יזכו גם כן אלו שהחזיקו את ידיהם.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

מח שליט על הלב

אומר לך הרב שבין הבינוני לרשע יש רק הבדל אחד - מי הקובע אצלו. רוב העולם אומרים שהעיקר זה הלב, מכאן מתחילה הצרה שלהם, הם מחללים שבת, בועלים נידה, ושאר עבירות, וכאשר מבקשים מהם להתחזק, הם מיד טוענים שהעיקר זה הלב. האם הם מתכוונים לומר שהם כמו עשוי, או כמו המן? שאצלם הלב היה העיקר - "ויאמר המן בלבו", "ויאמר עשוי בליבו"! אבל אם הם היו מגיעים לידי הבנה שהעיקר זה המוח - סוף מעשה במחשבה תחילה, הם היו נמנעים מכל אותן עבירות. מה זה 'מחשבה'? מוח שבה, המוח שבפעולה שאתה עומד לעשות, וצריך להפעיל אותו לפני המעשה, כי אין אחר המעשה כלום. כשהמחשבה היא זכה והלב הוא טהור, לעולם לא יהיה אצל אותו אדם מצב אפילו בדיעבד שהמוח לא ישלוט על הלב, כי כשהלב הוא טהור הוא נכנע מאליו. אבל כשהלב אינו טהור הוא לעולם לא יתן למוח לשלוט עליו, הלא כתוב במדרש (אסתר רבה) שהרשעים ברשות לבם, הם תמיד הולכים אחרי לבם, וזו הסכנה הגדולה - וזה מה שהתכוון רבי נחמן שבעולם הזה האדם צריך לעבור על גשר צר מאד, כי חוט השערה מבדיל בין הבינוני לבין ההיפך, אבל הצדיק כבר מזמן עבר את הגשר, הוא נמצא בכביש מהיר ורחב. יש הבדל גדול בין אם נוסעים על גשר צר ברוחב מטר, לבין אם נוסעים בכביש מהיר שיש בו שבעה נתיבים. על גשר צר צריך לנסוע במתינות. יש דברים שההמתנה בהם היא יפה.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
18:49	18:10	17:18	ירושלים
18:45	18:07	17:15	תל אביב
18:46	18:07	17:15	חיפה
18:48	18:09	17:17	באר שבע

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

הברכה המפתיעה

במשך שנים ארוכות הייתי רגיל לנסוע מידי פעם למורינו הרב יורם לשיבתו קול רינה רב פעלים בנתיבות ביום שישי לקבל את ברכתו, באחת הפעמים שרציתי לנסוע היה זה לאחר תקופה בה הייתי מחוסר עבודה ורציתי באותה הזדמנות לבקש מהרב ברכה לפרנסה ושאני ימצא עבודה בקלות. סיפרתי לאשתי שאני נוסע ביום שישי לרב, הבת הנשואה שלי שמעה שאני נוסע לרב וביקשה ממני שאבקש מהרב לברך אותה לפני בטן מאחר שהיא כבר נשואה שנתיים ואין שום בשורה טובה. מי שמכיר את הרב יודע שאי אפשר להתעכב אצל הרב בתור יותר משתיים שלוש דקות בגלל התור הארוך, לכן החלטתי לנצל את ההזדמנות הזאת לבקש מהרב ברכה בעבור ביתי ובפעם אחרת שאני אבוא אבקש ברכה עבורי.

כשהגיע תורי ניגשתי לרב ובקשתי ממנו שיתפלל על ביתי שתזכה לפני בטן והסברתי לרב שהיא נשואה כבר שנתיים, הרב חיך אלי לחץ לי את היד ואמר לי: "אני מברך אותה שיהיה לה לידה קלה", נדהמתי מתשובתו של הרב וניסתי לתקן את הרב אך הרב הנהן לי בחיוך ועבר אל האיש הבא בתור... כשיצאתי מהשיבה עוד במדרגות חשבתי לעצמי אולי הרב לא הבין אותי נכון ואולי הרב בכלל לא שמע מה ביקשתי וכך אני מהרהר לעצמי כל הדרך מנתיבות לאשדוד, באמצע הדרך אפילו התלבטתי לעצמי האם לחזור חזרה לנתיבות ולבקש מהרב שוב פעם ברכה.

כשהגעתי לבית מיד שאלה אותי ביתי: נו, מה הרב אמר? אמרתי לה שכנראה הרב לא הבין אותי וברך אותך ללידה קלה. להפתעתנו הרבה לאחר יומיים הסתבר לנו שביתי כבר בהריון כמה שבועות ישתבח שמו לעד, ומסתבר שדברי הרב לעולם לא נאמרו ריקם.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

מעלת שירי שבת

בכלל מצות עונג שבת, שיהא רגיל האדם להלל לה' אלקי ישראל בשיר ושבחה הלל וזמרה, על ידי שיתרגלו לשיר כמה משירי שבת קודש בסעודות השבת, ודבר זה הוא מכבוד שבת, כי אם רק יאכל וישתה אין מראה בזה כל כך שעושה כן דוקא לכבוד שבת, שהרי בכל פעם כשיבואו אצלו אורחים חשובים הדרך לכבדם במאכל ומשתה חשוב, ואשר על כן כשישיר ויזמר להקב"ה בזה יראה שעושה כן לכבוד השבת, והוא בכלל מה שאמרו חז"ל הקדושים כל המענג את השבת

ואותם אנשים שמבטלים שירי שבת קודש ואינם מהללים לה' יתברך בשירות ותשבחות, וטוענים כי בזמן זה הם עוסקים בתורה וחוששים לביטול תורה, עצת היצר הרע היא, אשר חפץ למונעם מלענג את השבת. ובפרט אם אותם אנשים אינם זהירים כל ימות השבוע מביטול תורה בכל רגע, ובשעה שישבו לסעוד סעודתם יאריכו בה, וכמו כן דרכם להאריך בדברים בטלים בין בשעת הסעודה ובין שלא בשעת הסעודה, והנה הגיעה העת שמצוה עליו לענג השבת בזמרה לה' יתברך ואומר ביטול תורה הוא זה, אין זה אלא עצת היצר. ואף אם זה האדם זהיר מאוד בכל ימות השבוע מביטול תורה, כלום יכול ח"ו לומר ששירות ותשבחות אשר יזמר לה' בשבת קודש ביטול תורה הוא?! וכבר מצינו ברבותינו התנאים והאמוראים שענגו את השבת בהלל ובהודאה, וזה האיש היכן יעמוד ומה ישיב בפני אותם תנאים קדושים, והלא יפה ציפורן אחת מצפורני רבותינו הקדושים יותר מכל כריסו של זה האדם, וכבר ידוע ששירי שבת הקדושים חוללו פלאות בקדושת המשפחה כולה, וטהרת נפשות בני הבית מכח השפעת שירי שבת.

ועיקר העיקרים שיתן אל ליבו כאמור שהרבה קדושה וטהרה פנימיים מקבלים בניו ובני ביתו כשישירו ויזמרו זמירות שבת, כי את עיקר החינוך, יקבלו הילדים היקרים הי"ו בבית אביהם ואימם. ולא כאותם אשר חשבו בדעתם כי בבית רבם לבדו יתחנכו בניהם לתורה ויראת ה', ועל כן אותם הורים לא ישקיעו בחינוך הבנים והבנות כראוי, כי יאמרו, מוריהם ורבותיהם של ילדיהם הם יחנכום. ובכגון זה אמרו לא לסמוך על הנס, ובית הספר אחראי לשמור שלא יזרקו אבנים ולהצילם משאר מילי דניזקין ושאר דברים בסוג זה, אך טוהר החינוך בא מבית ההורים.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

הכבוד למען הרבי

פעם חשב החוזה מלובלין ללכת ולבקר את רבי מרדכי מנעשכ"ז, ובכל קהילות ישראל אשר בדרך לנעשכ"ז עבר הרחש, על דבר נסיעתו של איש האלוקים. התכוננו אלפים בדרכים ובעיירות והכינו אכסניות מפוארות. לבסוף החליט החוזה לשלוח במקומו את רבי משה מסטענז'ץ, תלמידו הנאמן, ובידו מכתב לרבי מרדכי כי "הנני שולח איש כלבבי וכרעי". ההמונים לא הכירו את החוזה וקיבלו בכבוד מלכים את רבי משה שחשבוהו לרבי מלובלין, כשחזר ללובלין סיפר לחוזה על הכבוד הרב שהיה לו בדרכו.

שאלו החוזה: ואיך סבלת את הכבוד? השיב רבי משה: בתחילה חשכו עיני, וכי מה אני לכבוד כזה? אבל כשנזכרתי שהכבוד הזה מיועד לרבי, בחושבם כי אני הרבי - אז כל הכבוד היה מעט בעיני, רציתי יותר ויותר כי לרבי זה מגיע...

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי החכמי ישראל

רבי חיים יוסף דוד אזולאי החיד"א - י"א אדר

כבר בגיל שש למד החיד"א תורה בישיבה של דודו רבי יונה נבון מחבר ספר "נחפה בכסף" ועוד לפני שהגיע לגיל מצוות לימדו רבו לכתוב תשובות בהלכה. לאחר מכן למד בישיבתו של ה"אור החיים הקדוש" ובישיבת המקובלים "בית אל" שם למד יחד עם רבי יום טוב אלגאזי ובחברתו של רבי שלום שרעבי שהיה ראש הישיבה וגדול המקובלים, בישיבת בית אל למד עד גיל עשרים ותשע שאז עזב את ארץ ישראל ונעשה לשליח רבן על מנת לאסוף כספים בגולה עבור יהודי ארץ ישראל.

על עזיבתו המסתורית של החיד"א מסופר: הרש"ש, החיד"א ו"רבי חיים די לה רוזה" ראו כי הגיעה עת רצון ורצו להחיש את הגאולה, ולכן התאספו שלושת צדיקים אלו ופרשו מכל עניני העולם והחלו מתענים ומסתגפים והתפללו בכוונות ולאחר מכן צמו שלשה ימים, ובתום היום השלישי עלו השלשה לעליית הגג והחלו לייחד ייחודים נשגבים במטרה לקרב את הקץ, ולפתע נחרדו לשמוע בת קול מהדהדת: "בני אין אתם רשאים לדחוק את הקץ, טרם הגיעה השעה. וכדי שלא תהיו שלושתכם יחד באגודה אחת שומה על אחד מכם לגלות לחוץ לארץ!" הואיל ובת הקול לא אמרה מי יצא לגלות, הטילו גורל ונפל הפור על החיד"א, ומיד קיבל עליו החיד"א את הדין ויצא לדרך. החיד"א, היה נחשב לאחד מגדולי הדרשנים, במשך שנות חייו נשא מאות דרשות. שלוש מאות ארבעים ושנים מהן ריכז ברשימה. ספרים רבים כתב החיד"א בחייו ומניינם הוא שמונים ושלוש, אביו של החיד"א נפטר בגיל שמונים ושלוש, ובנו של החיד"א רבי רפאל חי שמונים ושלוש שנה, והחיד"א נפטר בגיל... שמונים ושלוש שנה. זיע"א.

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

כל יהודי הוא בית מקדש

"וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכְכֶם" (שמות כ"ה ח')

אבא היקר עטרת ראשינו, מקים עולה של תורה בארץ ישראל רבינו יורם אברג'ל, הביא את דברי חכמינו הקדושים ע"ה, שדקדקו את לשון הפסוק, ועשו לי מקדש, ושכנתי בתוכם. שלכאורה היה צריך הפסוק לומר "ושכנתי בתוכו" בלשון יחיד, שהרי פתח בלשון יחיד, ועשו לי מקדש, והמקדש הוא לשון יחיד? והביא אבא היקר את ביאור חכמינו הקדושים שאמרו, ושכנתי "בתוכו" בתוכו של כל אחד ואחד מעם ישראל, כלומר מלך מלכי המלכים הקב"ה שוכן בתוך כל יהודי ויהודי מעם ישראל, וכשהאדם מבין את המעלה שה' יתברך הוא שוכן בתוכו, ממילא הוא לא יכול חס ושלום לחטוא לה'. וכמבואר בספר ראשית חכמה. ואבא היקר אומר שמכאן יש לכל אדם ללמוד שרצון הבורא יתברך הוא לשכון בתוך ליבו ובתוך ביתו של כל אחד ואחד מישראל, ממש כפי שהוא שוכן בבית המקדש. וזוהי בעצם שליחותו העיקרית של כל יהודי - לזכות להיות כלי להשראת השכינה.

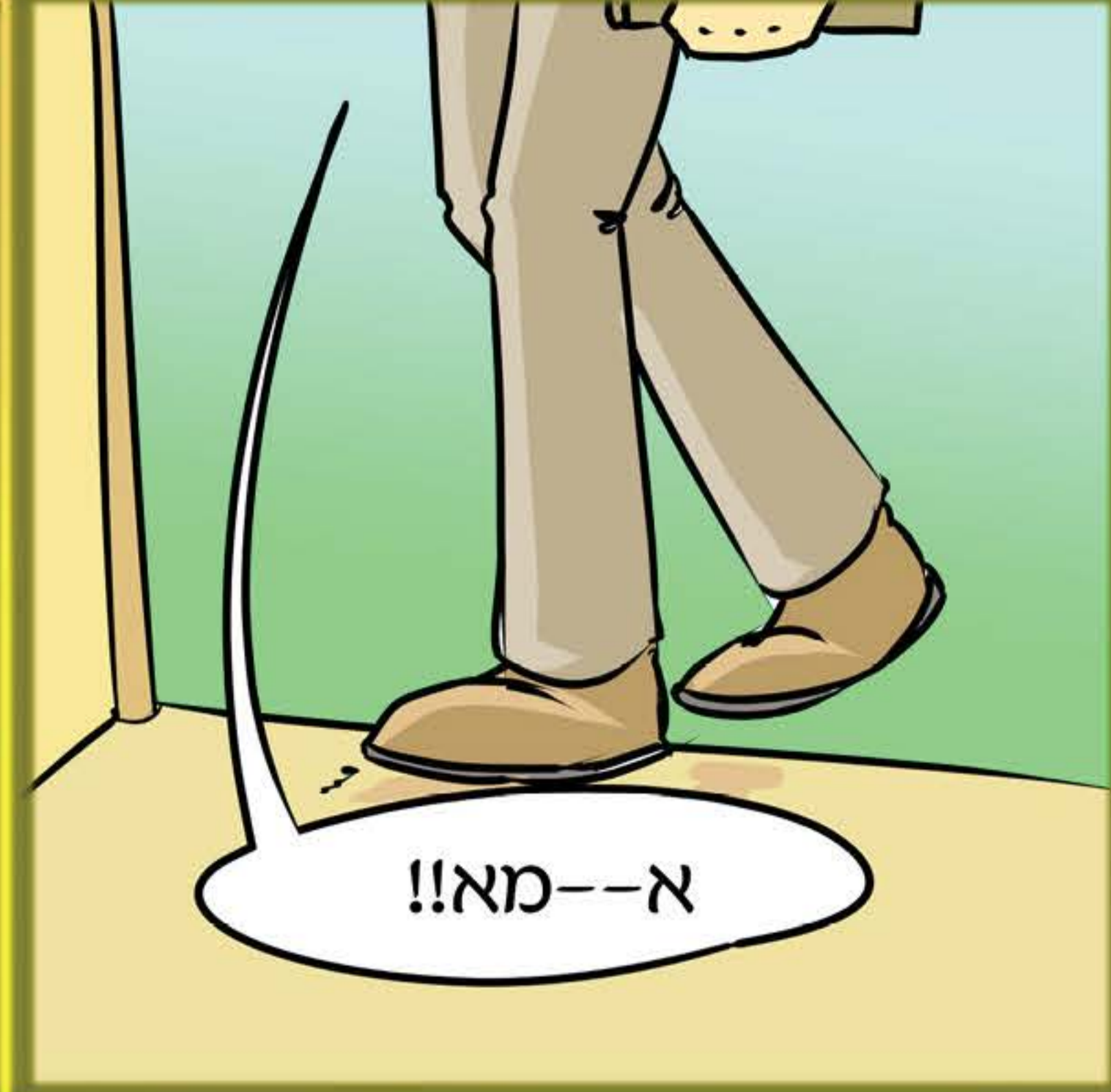
ולכן כמה ה' יתברך שמח כאשר יהודי זוכה לקדש את כל האברים שלו בתורה ומצוות, ונזהר שלא לחטוא בהם לה' יתברך שמו, כי הרי ה' יתברך הוא שורה בתוכנו, ואנחנו עם ישראל, כל יהודי וכל יהודיה נחשבים בית המקדש לה' יתברך.

ואבא היקר עטרת ראשינו רבינו יורם אברג'ל, הביא בזה בספרו הבהיר אמרי נועם את דברי ספר חרדים שכתב בזה, "עיקר מכון השכינה בלב ישראל, שנאמר 'ושכנתי בתוכם', וכן פירש התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי בפסוק, 'כי ה' אלוקיך מתהלך בקרב מחניך' (דברים כג) 'קרב' - הוא הלב, שהוא באמצע 'מחניך' שהם רמ"ח איבריך. וסוף הפסוק 'ולא יראה בך ערוות דבר ושב מאחריך'. ולכן כאשר לא יקדש את כל אבריו אפילו במותר להם, במחשבה בדיבור ומעשה, נמצא מחריב המקדש, ואוי למחריב מקדשו של מלך בכל יום" וממשיך בספר חרדים ואומר: "כמה ראוי לאדם להיות קדוש ברמ"ח איבריו ליבו ונפשו, אחרי שהוא היכל למלך הקדוש, כדכתיב: 'בקרבך קדוש' (הושע יא, ט) וכתוב: 'היכל ה' המה' (ירמיה ז, ד) וכתוב: 'קדושים תהיו כי קדוש אני ה' וגו' (ויקרא יט, ב) כלומר ואני שוכן בתוכם דכתיב 'ונתתי משכני בתוכם' (ויקרא כו, יא).

בתורה חשקה נפשי

1. מאת: ר. אהרוני

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יורם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יטיב הרב יורם אברג'ל

פניני השבוע

עמלק רוצה לקרר את אהבה של בני ישראל לתורה ולחכמיה ועלינו לתפוס את ה"מטוס" הנכון, להתחבר לאנשי משה הלא הם צדיקי האמת שבכל דור ודור ולקבל את דבריהם בשמחה.

העלון מוקדש:

להצלחת משפחת צפוני
לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו
לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל
לע"נ אליהו מרדכי בן חנה ז"ל

בסיעתא דשמיא

שאלות ותשובות
אקטואליות
לימי הפורים
מפי
החיד"א שליט"א

מתוך סדרת הספרים "תורת רבנו יורם"

לרכישה חייגו: 08-6381000

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות
טל': 08-6381000